

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

CLXX. De mutatione Vestis Fratrum Donatorum Ord. SS. Trin. Redem.
Captivor. Discalc. Congr. Hispaniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](#)

propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune provideret, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur similes prætextus, effugia, falsaque interpretationes, qua ad eludendam earundem Literarum obseruantiam obtenderentur de medio submovere, ipsumque Michaelem Angelum Præpositum Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiastis sententiis, censuris, & penitis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latissimis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censemtes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui supra narrata mature penderunt, consilio præfertas Gregorii Prædecessoris Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilitate robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem præsentes, ac præfertas literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari: sicut in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorerant contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, qua in Literis præfertis concessa sunt non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu aliquius Notarii publici, sive Secretarii d. Societatis subscrisit, & figillo Præpositi Generalis ejusdem Societatis, vel alterius persona in Ecclesiastica Dignitate constituta munitus, eadem prorsus fides tam in Judio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibite, vel ostense.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die I. Decembbris MDCCXIX. Pontificatus nostri Anno Vigesimo.

CLXX.

Confirmatur Decretum Capituli Gen. Ordinis SS. Trinitatis Redem. Captiv. Discal. Congregationis Hispaniæ de mutatione vestis fratrum Donatorum.

Inn. XII. Conf. ed. 1692., Mar. I. P. 1. extat moderationis Constitutionis de nonnullis ad Habitum non recipiendis. Et hujus Pontificis Conf. ed. 1720. Mar. 2. P. 20. agitur de tempore Officii Commissiorum Gen.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis in Romana Curia Congregationis Hispanie Ordinis Fratrum Sanctissima Trinitatis Redemptionis Captivorum Discalceatorum nuncupatorum novissimi Capituli Generali nomine, quod alias in dicto Capitulo Generali juxta prescriptum primitivæ Regulæ dicti Ordinis Sabbato ante quartam Dominicam post Pascha labentis anni celebrato inter alia salubriter statuta pro bono regimine ejus-

Dat. 6. Dec.
1719. An. 20.

Decretum præd. de mutatione vestis ex fufca in nigrum ac ejus confirmationis causa referuntur.

dem Congregationis decretum fuit quod fratres Oblati, seu Donati, qui absque ulla professione, & voto in vita Regulari exercentur & ad statum Laicorum disponuntur, deposita exteriori ueste, & habitu fufci coloris, quo hucusque usi sunt, imposterum alba ueste ad instar aliorum fratribus ejusdem Congregationis, servata in reliquis antea habitus Donatorum forma, quæ etiam mutato colore sufficienter prædictos Donatos a laicis distinguit, utantur, & alios prout in dicto Decreto, quod præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus uberiorius dicitur contineri. Cum autem sicut eadem expositi subiungebat Decretum Capitulare prædictum ad servandam intra eundem Ordinem majorem habitus uniformitatem, & ad reddendos prædictos Donatos magis commodos, & ad aliqua ministeria idoneos, quæ propter diversum habitus colorum non satis decenter exhibere valent, tendant, per ejusmodi vero coloris mutationem non solum nihil Constitutionibus prædicti Ordinis a Sede Apostolica confirmatis derogetur, verum etiam eisdem maxime consulatur, cum Capitulo 6. earundem Constitutionum indiscriminatim præcipiat, quod exterior uestis, seu habitus fratrum prædictorum sit ex fago albo, nec pro Donatis exceptio ulla in Cap. 42. prædictarum Constitutionum §. 4., ubi de prædictis Donatis agitur, habetur, ac proinde memoratus Procurator Generalis Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & serveretur exactius Apostolica Confirmatio nis nostræ robore communiri plurimum desideret: Nos eundem Procuratorem Generalem, ac vocales dicti Capituli generalis specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiastis sententiis, censuris, & penitis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latissimis, si quibus quomodolibet innodatus existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censemtes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem prædicti Procuratoris Generalis, ac insuper informationem dilecti filii Nostri Aloysii Prioli ejusdem S. R. E. Cardinalis Sancti Marci nuncupat, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super præmissis factam viderunt, & examinaverunt consilio, Decretum a prædicto Capitulo Generali editum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenient, supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 1. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicut in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmate alia roboratis statutis, & consuetudinibus,

Præces Procuratoris, & Capituli Gen.

Confirmatio
recensit De
creti.

Clausulae.

privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostoliciis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum infertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, qua haberetur ipsis præsentibus si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die VI. Decembris MDCCXIX. Pontificatus nostri Anno Vigesimo.

CLXXI.

Declarantur nulla acta ab Officiali Archiepiscop. Ebredunen. super validitatem censurarum a Vicario Ecclesiæ Nicien. latarum in ministros Se-natus Immunitatis Ecclesiasticae violatores.

Conf. ed. 1711. Mar. 15. P. 11. confirmata fuere censure latæ a Commissario Gen. in Sinis. Et Bened. XIII. Conf. ed. 1725. Feb. 21. P. 1. declaratur nulla electio Archiepiscopi Ultrajectini.

C L E M E N S P A P A X I.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 5. Jan.
1720. An. 20.

An. 1718. a dict. Vicario Capitulari declarati fuerunt excommunicati Officiali Nicien. ob extractum ab Ecclesiæ Sacerdotem, sed ab Officiali Metropolite Ebredunen. primo ad cautelam primo absoluti fuerere, ac postea nulla declarata censura.

Non sine ingenti animi nostri mœrore novissime acceperimus, quod cum alias, nempe die 7. Novembris 1718. dilectus filius Canonicus Joannes Maria Raimberti Vicarius Capitularis Ecclesiæ Nicien. illius Sede Episcopali vacante legitime deputatus aliquos Officialis, & Ministros Senatus Nicien., qui Presbyterum Petrum Cajetanum Albani ex Ecclesiæ Fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Augustini ejusdem Civitatis, ad quam configuerat, nulla prorsus tam loci Sacri quam Personæ ipsius Petri Cajetani ut pote Presbyteri, adeoque laicali potestati minime subiecti habita ratione, publice, ac per vim extrahere, & in Carceres ipsummet Senatus, in quibus de præsenti adhuc detinetur conjicere per sacrilegum, ac detestabile facinus ausi fuerant; Ecclesiasticis Censuris per notissimas Canonicas Sanctiones, ac Pontificias Constitutiones adversus similia perpetrantes infideliis innodatos declarasset, ac palam denunciasset: Officialis Venerabilis fratri Archiepiscopi Ebredunen; ad quem tanquam Metropolitanum, memorati Officialis, & Ministri a censura sic contra eos publicatis appellationem interposuerant, tametsi ejusmodi negotio, quod ad Curiam Metropolitanam Ebredunen. minime pertinebat nullatenus se ingerere debuisset, nihilominus sibi omnino incompetenter auctoritatem assumens, non modo appellationem admittere, ipsique Vicario Capitulari ne quidquam in præjudicium ejusdem appellationis sub comminatione pœnârum de jure (ut erronee assertebat) indictarum faceret, inhibere, verum eosdem quoque Officialis, & Ministros a prænarratis censuris ad cautelam absolvere temere, ac nulliter præsumpsit; ac licet postmodum præfatus Vicarius Capitularis adversus præmissa ab eodem Officiali perpetram gesta protestationem emisisset, eamque ipsi Officiali legitime intimari fecisset, in qua potissimum rationes recenuerat ob quas ejusmodi appellationi, inhibitioni, & absolutioni ad cautelam a dicto Officiali concessis, & decretis deferre minime poterat, nec vicissim eidem officiali de viribus memoratarum censurarum neque de alia causa, num videlicet prædicto Petro Cajetano Ecclesiæ-

frice Immunitatis beneficium suffragaretur nec ne, citra insanabilis omnium, qua egisset nullitatis vi-tum, ob necessariæ jurisdictionis, qua dictus Officialis hac in re substitutus reperiiebatur, defectum cognoscere licebat: his tamen minime attentis idem Officialis die 8. Novembris proxime præteriti sententia protulit, per quam, promulgatio-nem censoriarum aduersus memoratos Officialis, & Ministros Senatus Nicien. uti publicos, ac notorios immunitatis, & libertatis Ecclesiasticae violatores a prædicto Vicario Capitulari, sicut præ-mittitur, factam, pari temeritate nullam, inju-stiam, & præcipitem declaravit, ipsique Vicario Capitulari, & aliis quibuscumque inhibuit, ne dictos Officialis, & Ministros ratione earumdem censoriarum quoquo modo molestarent, aut per-turbarent, & alias, prout in præfata sententia, quam non quidem approbandi, sed penitus, & omnino reprobandi animo præsentibus pro plene, & sufficienter expressa, ac de verbo ad verbum inserita haberet volumus, uberioris continetur.

§. 1. Cum autem satius exploratum sit, nec quisquam inficiari valeat nullum Judicem quacumque tandem potestate, & auctoritate suffultum, quo-ties de Censuris Ecclesiasticis ex causa lese, seu violata Immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ latis, seu declaratis agi contingit, in illarum vali-ditatis, seu invaliditatis, justitia, vel injustitia cognitionem, qua nonnulli Romano Pontifici pro tempore existenti, vel Congregationi Venerabilium Fratrum Notorum S. R. E. Cardinalium Im-munitati Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdic-tionalibus præposita ad id ab hac Sancta Sede specia-liter delegata, reservata est, se ingerere posse, quinimo nemini alteri absolutionem ab hujusmo-di Censuris, etiam ad cautelam, ac cum reinciden-tia, & ad effectum agendi dumtaxat, con-cedere fas esse; adeoque præmissa per dictum Officialis attentata; ultra manifestam eorum nullitatem, Pontificia Nostra auctoritati gravissimum præjudicium intulerint, & adhuc inferant, ac propreterea in plurimorum perniciem, & scandu-lum tendant, animasque pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi Sanguine redemptas in maxima pericula, & errores conjicere, ac deplor-andis malis involvere valeant. Hinc est, quod nos ex debito Sacrosanti Apostolatus Officiali, quod humiliati nostre commisit divina dignatio, Nostram, & hujus Sanctæ Sedis Dignitatem, auctoritatem, & Jurisdictionem a temerariis, & per-niciois hujusmodi conatibus sartam, tectamque, atque illibatam tueri, & conservare, necnon ani-marum periculis, quantum Nobis ex alto concedit, occurrere cupientes, omniumque, & singu-lorum, qua in præmissis, seu eorum occasio-ne quovis modo decreta, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliaque quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pariter pro plene, & suffi-cienter expressis, & singillatim specificatis haben-tes, motu proprio ac ex certa scientia, & matu-ra deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, prænarratam sententiam, & quæcumque in ea contenta, aliaque omnia ea occasione per eumdem officiale Ebredunen. acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde fecutis, & forsan quandocumque secuturis, penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, inania, & a non habente potestatem temere atten-tata, ac de facto præsumpta, nulliusque omnino roboris, & momenti, vel efficacia esse, & ab initio fuisse, ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantium teneri, imo nec illa a quoquam observari posse, vel potuisse, adeoque nullum statum facere, vel fecisse; sed perinde ac si numquam emanasset, nec acta fuisse pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberii debere tenore præsentium declaramus. Et ni-

Cause infe-
quentis de-
clarationis.

Declaratio
nullitatis
præfatorum
ætorum, cum
nova eorum-
den revoca-
tione.

hilominus